

شماره: ... ۹۳/۱۹۱
تاریخ: ... ۱۳۹۳/۰۷/۱۴
پیغام: صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «دامت بر کاهه»
دبير محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه هفت‌صد و سی و هشتم مجتمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۳/۰۷/۱۲ مشتمل بر بررسی دو نامه دیوان عدالت اداری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور اول: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای عطاء‌الله محمدبار به وکالت از آفایان و خانم‌ها احمدنسب و دیگران مبتنى بر ادعاء خلاف‌شرع بودن صور تجلیسه مورخ ۱۳۸۹/۵/۷ تنظیمی در دفتر استانداری استان کردستان.

بر (للہ) : با توجه به ضمائم موجود در پرونده، مورد شکایت زمینی است که مورد اختلاف بین شکات و استانداری و بعضی از مدیران ادارات دولتی می‌باشد و نزاع و اختلاف در این است که آیا زمین مورد اشاره از مراتع و زمین‌های ملی می‌باشد یا خیر؟ و این مطلب جنبه قضائی داشته و تشخیص این که حق با کدام طرف می‌باشد بر عهده قوه قضائیه است.

دستور دوم: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای سالار رضایی به وکالت از شرکت شکلات پرنده (فرمند) مبتنى بر ادعاء خلاف‌شرع بودن مصوبات ۱۴۹۸-۱۴۹۰/۸/۲۲ و ۱۴۹۰/۹/۲۱-۱۵۰۰ هیأت مدیوه شرکت آب منطقه‌ای تهران.

بر (للہ) : اصل مصوبات و بخشش‌نامه‌های مذکور در کلام شاکی در پرونده موجود نیست و از ضمائم موجود در پرونده استفاده نمی‌شود که قبلًا تعریفهای مشخص برای نظارت وجود داشته که فعلاً بر اساس آن عمل نمی‌شود و به عبارت دیگر در پرونده مطلبی دال بر عدم قبول تعریفهای قبلی نیست و در دو اخباریه موجود در صفحات آخر پرونده تصریح شده که «نسبت به پرداخت مابقی حق النظارات اقدام شود و در غیر این صورت بر اساس مقررات برخورد خواهد شد.»

و مفاد مصوبات مذکور در صفحه دهم، یازدهم، دوازدهم و سیزدهم پرونده - که چه بسا مقصود شاکی نیز از بخشش‌نامه‌های موجود شکایت همین مصوبات باشد کما این که در صفحه سوم پرونده به این مطلب اشاره شده است - آن است که تعریفهای را عنوان نرخ حق النظارات مشخص نموده‌اند و این تعریفهای نسبت به سال‌های قبل نیز می‌باشد و در فرضی که مبالغ دریافتی در سال‌های گذشته علی الحساب باشد - نه قطعی - تعیین تعریفه در این دو مصوبه دارای ایراد شرعی نیست و ظاهر این است که مفاد این دو مصوبه تعیین نرخ حق النظارات می‌باشد و جعل قانون نیست تا اسراء آن نسبت به سال‌های گذشته عطف به مسابق بوده و دارای ایراد باشد، بلکه تعیین حق النظارات برای سال‌های مختلف از جمله سال‌های گذشته می‌باشد و معنای آن از بین رفتن مبالغ پرداختی سابق نمی‌باشد بلکه پذیرفتن آن و پرداخت مابه التفاوت می‌باشد.

ولذا وجهی برای خلاف‌شرع دانستن این دو مصوبه موجود در صفحه دهم، یازدهم، دوازدهم و سیزدهم پرونده نمی‌باشد.